

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	13
Előszó <i>Michelle P. Griffith</i>	17
Bevezetés	25
1 Négyes kód	35
2 Azusa utca eredete.	39
3 Örömteli zaj.	53
4 Buzgó, mint Zákeus	63
5 Olyan a fiú, mint az anyja.	71
6 Mi van egy névben?	77
7 Menjetek el széles e világra!	87
8 Megvakítva a fénytől	91
9 A kis dolgok Istene	95
10 Jó és hű szolga.	99
11 Egy gyönyörű és kedves dal	103
12 Színvak	105
13 Meggyőző bizonyíték	113
14 Amit Isten egybekapcsolt	117

15	Engedjétek hozzám a kisdedeket.	127
16	Igaz történet a padsor alól.	135
17	Azusa után: Pisgah-beli csodák	137
18	Modern kori Manna: Napjaink csodái.	153
	<i>Michelle P. Griffith</i> utószava:	
	Azusa utca – Nem cél, hanem inspiráció	177

ELŐSZÓ

Isten kiváló történetmondó, és ami életben tartja csodálatos történeteit, az a bizonyosságtétel. S ami ennél is több, Isten történetei természetüknél fogva nemzedékeken nyúlnak át – a múlt eseményei a máéi lesznek.

Amiről olvasni készülsz, az Isten remek története Azusa utcáról – mind-az, ami megtörtént, ma zajlik, és a jövőben fog bekövetkezni. Tommy Welchel átélte Azusa utca történeteit, és azok rajta keresztül folytatódnak – nem csupán elmesélték őket, hanem zajlanak a jelen lüktető pillanatában is.

Azusa utca nagyszerű cselekménysora 1984-ben szippantott magába. Olvastam Frank Bartleman közbenjárásának krónikáját, amikor 1905-ben imádkozott és böjtölt, és a legfelkavaróbb eseményeket jegyezte fel, melyek az Azusa utcai ébredésként ismert jelenségbe torkolltak. Lángra gyújtottak a beszámolóit. Mózesnek égő csipkebokra volt, én viszont egy lángoló könyvben talákoztam Istennel, és hallottam szólítani a nevemet. A könyvet olvasva azon kaptam magam, hogy ugyanazokon az utcákon sétálok, amelyeken Bartleman járt a kaliforniai Pasadenában. Rácsatlakoztam egy ősi forrásra és egy dicsőséges örökségre. Bartleman ígéretei az enyémeik is lettek. Úgy akarok imádkozni, mint az az ember. Nemcsak olvasni akarok az ébredésről, hanem benne akarok élni – most. Azt akarom, hogy a gyerekeim is lássák. Egy késő éjjel így kiáltottam még '84-ben: „Add nekem Frank Bartleman palástját!”

Másnap reggel beállított hozzám egy barátom, és ezt mondta nekem: „Lou, múlt éjjel rólad álmodtam. Egy nagy fekete könyvet láttam álmom-

ban. Ez volt a címe: »Revival (Ébredés) – írta Frank Bartleman.«. A barátom kinyitotta a könyvet a belső borítónál, ahol ott állt Frank Bartleman képe. Aztán ezt mondta: „A képe átváltozott a tiédé.” Szinte egész lényem felrobbant ettől az ígérettől. Azusa utca történetében ráletem a nevemre, és úgy találtam, hogy Frank Bartleman ígéretei az én ígéreteim.

1994 és 1998 között ébredésben volt részünk Pasadenában. Ebben az ébredésben született meg a TheCall, és százezrek gyűltek össze böjtölni és imádkozni a következő kitöltetésért. Az az álom nemcsak rólam szólt, hanem egy egész nemzedékről, amely felkel és Bartleman palástját hordozza, hogy létrehozza talán a legnagyobb ébredést, melyet Amerika és a világ valaha látott.

A pasadenai napok idején elmentem Pisgah-ba, és én is hallottam a forrás néhány történetét, ahol Tommy Welchel élt, és látta a tűznyelvek dicsőségét.

A szellememet magához vonta annak a helynek az ősi hívása, ahonnan Azusa utca lángja kicsapott. Elmentem az angliai Sunderlandbe, ahová átpattant az a láng, és megnyugodott Smith Wigglesworthön. Isten történetei minden helyen továbbíródtak, ahol a tűznyelv megjelent, és most újra elmesélik azokat William Seymour, C.H. Mason, T. A. Barrett, Smith Wigglesworth, Frank Bartleman és mások dédunokáinak.

S ahol újra elmondják a történeteket, ott Azusa utcának ugyanaz a szelleme szökell előre. Az utolsó fejezetet még nem írták meg. Bennem minden az után kiált, hogy a forгатókönyv része legyek, és ma egy kis pasadenai kávézóban írom ezt az előszót egy könyvhöz, amely majd lángra gyújtja a világot, és Azusa utcát újra meg újra életre kelti.

Pasadenából kilenc éve imaébredési körútra indultam Amerikában, illetve a világ körül. Azonban a gondviselés visszahozott Pasadenába, Bartleman földi imabázisára, és a láng újra bennem él, miként benne él Tommy Welchelben is. Most 2013-at írunk, és nem véletlen, hogy megírták és útjára bocsátották a kezében tartott könyvet. William Seymour, a nagy ébredési úttörő és az Azusa utcai ébredés atyja, valamint Maria Woodworth-Etter, a kiemelkedő gyógyító evangélista 1909-ben arról profétáltak, hogy száz éven belül a menny újra ébredést küld a földre – egy sokkal

erőteljesebbet és **nagyobb hatásút, mint amilyen az Azusa utcai volt.** 2013 van, érkezett a száz éves időszak! Itt az idő!

Lehetséges lenne, hogy ez a könyv lesz a katalizátor, ami e megpróbált mennyei inváziót elszabadítja?

Azért imádkozom, hogy a történetek – melyeket egy olyan ember ad most tovább, aki látta, megélte, ma is megéli és újra megosztja azokat – lánggá legyenek, mely a világ minden részéről égő csipkebokrokat küld azokhoz, akik elviszik az evangéliumot az általa még érintetlen hétezer népcsoporthoz, akikhez még Jézus visszajövele előtt el kell érkeznie a Királyság tanújának. A kenetet ne vesztegessük pusztán arra, hogy jól érezzük magunkat! Arra vegyük a tűznyelv erejét, amiért először küldetett el pünkösdkor abba a felső szobába – „Veszték erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamariában és a földnek mind végső határáig.”

S talán pont az ilyen idők kedvéért, amilyenek mostanában járnak, visszajöttem Los Angelesbe, hogy többzernyi társammal, akik itt élnek vagy ide költöztek, mi is vajúdjunk, miként Bartleman tette, és megszüljük a tűznyelvet 2013-ban!

Ez a könyv világosan dokumentálja mindezt. Több ez jóféle olvasmánynál – arra invitál, hogy belépj abba, amit Isten az utolsó fejezetben cselekszik. Vajon a te neved is ott szerepel majd a mennyei naplóbejegyzésekben? Az eseménysor folytatódik. Kiállsz-e a történelem színpadára ebben az időben?

LOU ENGLE

a TheCall társalapítója és elnöke

ELŐSZÓ

Michelle P. Griffith

*„Betegeket gyógyítsatok, halottakat támasszatok,
démonokat űzzetek!” (Máté 10:8a)*

AZUSA UTCA ÉS A SEKÍNA DICSŐSÉG

Ha ezt a könyvet olvasod, nagyon valószínű, hogy már ismered az Azusa utcai ébredés történetét. Azok számára, akik mégsem: Azusa utca 312., Los Angeles, Kalifornia – 1906 áprilisa és 1909 novembere között ez volt Isten földi lakcíme. Mit értek ez alatt?

Isten dicsősége töltötte be ezt a hajdani raktárépületet és istállót a huszadik század korai éveiben, felszabadítva a teremő gyógyítás csodáit napi huszonnégy órában, heti hét napban, három és fél éven keresztül. Hiányzó végtagok nőttek ki, az üres szemüregeket szemgolyók töltötték ki, rákos daganatok estek le és életek álltak helyre, amint a sekína dicsőség betöltötte az épületet.

Némelyeknek nem sokat mond a *sekína* kifejezés. A rabbinikus tanítás szerint a szó ezt jelenti: „Isten itt sátorozik”. Maga a szó nem szerepel a Bibliában, de a sekína dicsőség megtalálható a Szentírásban. Mózes második

könyve mindenütt ír a „felhőről”. A 2Mózes 13:21 szerint „Az Úr pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton...”

Később a 2Mózes 24:15,16-ban egy felhő borította be a hegyet és „... az Úr dicsősége szállt alá a Sínai hegyre”. A 2Kronika 5:13,14-ben – amikor felszentelték Salamon templomát – „az Úrnak háza megtelt köddel... mert az Úr dicsősége töltötte be az Istennek házát”.

A dicsőségnek ugyanez a felhője az Azusa utcai misszió falai között is megült, és még az épület külseje körül is lebegett az ébredés idején – minden nap és minden éjjel, három és fél éven keresztül. Bizonyos éjjeleken lángokat lehetett látni, amint kicsapnak a misszió tetőzetén, és összefoly-
nak az égből a missziós épületbe lövellő lángokkal. Ez megint csak a sekína dicsőség – a 2Mózes 13 „tűzoszlopként” írja le, amely éjszakánként az izraelitákat vezette. A 2Mózes 24:17-ben is találkozunk vele: „...Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan volt... mint emésztő tűz, a hegy tetején.”

A zsidó tanítók továbbá úgy hiszik, hogy a tűzlángok a *szerafoknak* nevezett angyalok, akiknek a neve „égőket” jelent. Az Azusa feletti lángok a mennyből leszálló és oda felmenő tüzes angyalok voltak, akik csodákat hoztak, és visszatértek a mennybe – még több csodáért.

A János 1:52-ben Jézus ezt mondta: „Bizony, bizony mondom néktek, mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára, aki lépcső a menny és a föld között.” Milyen gyönyörű képet fest a mi Urunk Önmagáról – Ő a mennyei sztráda a föld és a paradicsom között! Nem lehet csodálkozni azon, hogy amikor az „égő tető” bevilágította az eget Azusa utca fölött, a teremő csodák jelensége, mint amilyen a végtagok kinövése, intenzívebb lett – és mindez a názáreti Jézus nevében történt.

Istennek ez a sekína dicsősége és ezek a tűzangyalok voltaképpen az Atya akaratának látható kifejeződései, „mint a mennyben, úgy a földön is” (Máté 6:10), vagy ahogy Bill Johnson pásztor fogalmaz, „ez az, amikor a menny elárasztja a földet”.

Ezt a könyvet az különbözteti meg a többitől, hogy a gyerekek és fiatalok szemén keresztül láttatja az Azusa utcai ébredést – ahogy ők tapasztalták –, s nem pedig doktrinális vagy történeti szemszögből. Olyan fiatalok

nagyon bensőséges megtapasztalásait írja le, akik ott voltak. Korábban, míg ezeket a történeteket el nem mondták, senki nem tudta, hogyan folytak a napi istentiszteletek. Ezek a gyerkőcök még bújócskáztak is a légkört betöltő sekína dicsőség felhőjében.

A személyes találkozásoknak ez a gyűjteménye föltárja az ébredés szívverését. Ezek a fiatalok örvendeztek az Úrban, s Ő megadta nekik a szívük vágyait (lásd Zsoltárok 37:4).

Az ébredés, amely három és fél évig tartott – ugyanannyi ideig, mint Jézus szolgálata –, átformáló erővel hatott a hátralevő életükre. Csaknem hatvan évvel később Azusa fiataljai beszámoltak e drága, kiváltságos időszakról egy Tommy Welchel nevű fiatalembernek, aki meghallgatta történeteiket, és elraktározta azokat elméjében és szívében – míg végül Isten megengedte, hogy nyomtatásban is napvilágot lássanak.

A könyvben a közkedvelt eredeti történetekkel egybeszöve új történetek is szerepelnek Azusa utcából, összefüggő kijelentést nyújtva azoknak, akik először olvasnak róla. Az eseményeket ismerő olvasók viszont abban, ahogyan Isten kiöntötte Szellemét Azusára, újra felfedezhetik, miért ég az Atya szíve. A szereplők beszámolóiba fűzve friss és lebilincselő részletek is feltáruznak a szentekről.

Az Azusa utcában kezdődött utazást folytatva ez a könyv feltárja, hogyan használta Isten e készséges edényeket egész életükben, Tommyt is beleértve.

Látni fogod, hogyan folytatták a szentek a betegek gyógyítását – sőt, még a halottak feltámasztását is – Pisgah-ban, abban a közösségben, ahol a nyugdíjas éveiket töltötték. Tommy azokat a csodákat is feltárja, amelyeket Isten rajta keresztül cselekedett, mialatt Pisgah-ban élt a szentekkel az 1960-as évek folyamán.

A menny ma is előzőnli a földet. Tommy a legkülönfélébb csodákról tanúskodhat, amikor egyszerűen elismétli ezeket az egy évszázaddal ezelőtt megesett áldott történeteket. Az évszázados prófécia valóban beteljesedőben van.

A híradások szerint Azusa utca szentjeit csak egyvalami szomorította meg – a dicsőség elvesztése. Közös reményük volt, hogy az még életükben

visszatér. Ezek az ő történeteik – úgy, ahogyan elbeszéltek egy fiatalembernek, aki a lábaiknál ült, és figyelmesen hallgatott.

ÉLŐSZÓ ÉS SZÁJHAGYOMÁNYOK

Olyan kultúra képviselői lévén, mely az írott szóra támaszkodik, az élőszóban áthagyományozott történeteket illetően talán szkeptikusak vagyunk. Az ebben a könyvben szereplő eseteket Tommy Welchnek mondták el, aki maga is történetmondó. Hogy minden kétséget eloszlassunk a beszámoló megfizhatóságát illetően, fontos megérteni a kommunikációnak ezt a hiteles és helyénvaló formáját, amelyet szájhagyománynak nevezünk – olyan hagyomány ez, amely sok ősi kultúra szerkezetét átszövi.

Az izraeliták is őrizték a szájhagyományt. A zsidó imakönyv központi imája a *Smá*. Ez az ősi ima az 5Mózes 6:4-ben található, és héberül így kezdődik: *Smá Jiszráél...* „Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk egy Úr!” Ez *hallásra* vonatkozó parancs.

A Bibliánk szájhagyományból származik – mind az Ó-, mind az Újszövetség. Az írás és olvasás képessége a gazdag és iskolázott kevesek kiváltsága volt. Az emberek többsége hallgatás és memorizálás útján tanult. A zsidók egész ószövetségi könyveket véstek emlékezetükbe – egyszerűen akként, hogy odafigyeltek, amikor a tanítók fölolvasták azokat. A szájhagyomány vagy történetmondás egy csodálatosan személyes és bensőséges eszköze a tanulásnak – képzelj csak magad elé a tanítóik vagy idősebb családtagjaik köré gyűlt fiatalokat.

Az amerikai bennszülöttek kultúrája ugyancsak gyakorolja szájhagyományt. Tommy Welch mind apai, mind anyai ágon több mint negyedévig csiroki indián. A csirokik nyilvántartanak a törzsön belül olyan embereket, akiket „Őrzőknek” neveznek. Az Őrzők hagyományozzák át a törzs történetét azáltal, hogy a törzs vénei előtt ülnek, és hallgatják őket. Tommy is ilyen „Őrző”, a családja mindkét ágáról.

Ifjonc korában Tommy az oklahomai Chickashában itta az RC kólát és ette a banános sütit, miközben ott ült az áruház fedett bejáratánál, és az öregek történeteit hallgatta, amelyek visszanyúltak azokba az időkbe, ami-

kor Oklahoma még nem volt szövetségi állam. A kulturális vonás folytán, amelyet Tommy megörökölt, természetes volt számára, hogy egy évtizeddel később az Azusa utcai szentek lábánál ülve az ő történeteiket hallgatja.

Isten tervelte ki az egészet.

EGY ISTENTŐL VALÓ DOLOG

Igen, Isten még az én szerepemet is megtervezte ebben a csodálatos utazásban.

2008 nyarán Melissa Cordell, a Bethel School of Supernatural Ministry egyik fiatal és tündöklő hallgatója, akinek fogalma sem volt arról, hogy én író vagyok, arról prófétált nekem, hogy könyveket lát körülöttem egy asztalon felhalmozva. Az asztal túloldalán ott volt Isten, és azok a könyvek a beszélgetésünk nyomán keletkeztek. Ezt a kijelentést kitűztem a falamra, és azóta is a szívemben őrzöm. Nemigen tudhattam, hogy 2012 nyarán Isten Tommy Welchel képviselőjében foglal majd helyet velem átellenben.

Ahogy Tommyval találkoztam, arra nem mondhatok mást, csak hogy „Istentől való dolog”. Tényleg nem akarom túlzásba vinni a kifejezés használatát, de ha te is úgy vagy ezzel, mint én, akkor veled is egyre-másra megtörténnek azok az Istentől rendelt találkozások, amiket egyszerűen nem lehet másnak nevezni.

2009 februárjában Randy Clark és a Global Awakening gyógyító konferenciát tartott abban a gyülekezetben, melyet akkoriban látogattunk a férjemmel. A Szent Szellemmel betöltött egyház teljes mértékben újdonság volt számunkra – annak eredményeként kerültünk oda, hogy elolvastam Bill Johnson *Amikor a Menny meghódítja a Földet* című könyvét. Alapvetően katolikus neveltetést kaptam, majd metodista, nazarénus és Calvary Chapel közösségekbe jártam, ám Bill könyve megváltoztatta a hitemet, és így az életemet.

Férjem, Marc is csatlakozott hozzám ebben a hitre ébredt utazásban, és nekivágtunk egy isteni kalandnak. Tűzben égtünk mindattól, amit Istenről felfedeztünk, és 2008 szeptemberében találtunk egy gyülekezetet, amely